

nrc.nl

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

RBG, een wankle steunpilaar van links

Vanuit Princeton, New Jersey, schrijft *Pia de Jong* over wat haar opvalt. Vandaag: over Ruth Bader Ginsburg, progressieve rechter en vrouw.

 Pia de Jong 12 november 2018

‘Even een RBG’tje doen’, zegt mijn vriendin als ze gaat planken in de gym. Om, als de minuut om is, uitgeput te verzuchten: „Als zij ’t kan, dan kan ik ’t ook.”

Zelfs schoolkinderen weten wie Ruth Bader Ginsburg is. Ze is 85, sinds 1993 lid van het Hooggerechtshof en heeft als [‘Notorious RBG’](#) cultstatus bereikt. Als oudste rechter is zij de kwetsbaarste schakel van de linkse minderheid in het Hof. President Trump kan niet wachten haar door een conservatieve man te vervangen. Als zij uitglijdt, [zoals deze week, met als resultaat drie gebroken ribben](#), houdt links Amerika de adem in.

Naar de [documentaire RBG](#) hebben we met een groep vrouwen met stijgende verbazing gekeken. We zien de kleine, frêle vrouw onder het toezicht van haar trainer, een enorme zwarte man, bicepsoefeningen en push-ups doen. Ik

verwachtte ieder moment ook een driedubbele salto. RBG kan immers alles. Er is zelfs een collectie plastic *action figures*. Ook heeft ze een eigen imitator, net als Trump en zijn vrouw. Met eenzelfde onverschrokken gelaatsuitdrukking als zichzelf. Ze kan er allemaal hartelijk om lachen.

Dankzij haar is het woord ‘jabot’ weer in zwang geraakt: de speciale kanten kraag die ze over haar toga draagt en waaruit geheime boodschappen bij de vonnissen worden afgelezen. Zo draagt ze een zwart-gouden jabot als ze in de minderheid is, en een goudgele als het hof haar mening volgt. Haar kragen zijn het equivalent van de cape van Wonder Woman.

Wij vrouwen werden blij om haar zo enthousiast die oefeningen te zien doen. Natuurlijk hopen we dat ze zo in goede conditie blijft. Ze moet ervoor zorgen dat niet alleen het aantal linkse rechters, maar ook het aantal vrouwen in het hoogste juridisch orgaan in Amerika, in stand blijft. Je wordt voor het leven benoemd, en zo’n post komt maar zelden vrij. Zeker nu de omstreden Brett Kavanaugh net is benoemd.

Gelukkig is RBG niet alleen. Op Princeton University werd pas nog de conferentie *She Roars!* gehouden. Het doel was de impact van de vrouwelijke oud-studenten op de maatschappij te vieren. Het was een van de grootste bijeenkomsten in de geschiedenis van de universiteit. Hoofdgasten waren de twee andere vrouwelijke rechters van het Hof: Sonia Sotomayor en Elena Kagan, beiden door president Obama benoemd en beiden in Princeton afgestudeerd (in respectievelijk 1976 en 1981). De drieduizend belangstellenden vulden gemakkelijk de enorme sporthal op de campus.

Sotomayor kwam uit een arm Puerto Ricaans gezin in de South Bronx. Beide rechters deelden hun ervaringen als vaak enige vrouw in een mannenwereld. „Je kunt geen werkend bestaan hebben zonder een verhaal hoe je als vrouw anders wordt behandeld”, zei Sotomayor. „Het eerste dat ik als decaan deed, was de portretten van mijn voorgangers verwijderen”, zei Kagan. „Allemaal witte mannen.” Zoveel is duidelijk: deze twee vrouwelijke rechters beschouwen Ginsburg als hun inspirerende voorbeeld, een onvermoeibare, soms eenzame voorvechter van vrouwenemancipatie. Een echte padvinder.

Als ik de zaal uitloop, neem ik me voor: elke dag een paar RBG'tjes.

Reacties naar pdejong@ias.edu

BIG TECH

Haast is geboden voor rechtvaardiger digitale belastingen

Big tech